

Straussův převrat v Izraeli

 zvedavec.news/komentare/2023/03/9577-straussuv-prevrat-v-izraeli.htm

Thierry Meyssan

9.3.2023 Komentáře Témata: Izrael 2017 slov

Zatímco pozorovatelé předpovídali válku Izraele proti některému ze sousedů, hebrejský stát není napaden odnikud. Má protivníky, ale žádného nepřítele, kromě sebe samého. Jeho politické uspořádání není definováno žádnou ústavou a o to snadněji se dá svrhnout. Straussovci, kteří jsou u moci na ministerstvu zahraničí a v Bílém domě, nyní řídí změnu jeho režimu. Po celé zemi probíhají demonstrace, které mají zabránit tomu, aby se země stala, slovy bývalého ředitele Mossadu: „rasistickým a násilnickým státem, který nemůže přežít“. Je však již pravděpodobně pozdě.

Izraelci jsou již dva roky rozděleni a nejsou schopni jmenovat vládu. Po pěti parlamentních volbách se rozhodli odvolat tým Lapid/Gantz a postavit k moci novou koalici kolem Benjaminu Netanjahu. Dva měsíce po sestavení zcela nové vlády se však jejich názor opět změnil. Většina Izraelců již nechce lidi, které si zvolili.

Benjamin Netanjahu totiž k překvapení všech vytvořil koalici s malými židovskými supremacistickými stranami. Slíbil jim, že :

- Odstranit ze základního zákona ustanovení 7a, které zakazuje otevřeně rasistickým stranám kandidovat ve volbách.
- změnit antidiskriminační zákon tak, aby umožňoval financování akcí nebo zařízení rozdělených podle pohlaví a aby umožňoval odmítnutí služeb na základě přesvědčení.
- nutit místní úřady, aby financovaly ultraortodoxní školy, i když nejsou centrálně řízené, nedodržují učební osnovy a odmítají vyučovat základní světské předměty, jako je matematika a angličtina.

- odebrat přidělování stravenek ministerstvu sociální péče a svěřit je ministerstvu vnitra. Jako kritérium pro jejich rozdělování bude uplatňovat kritérium neplacení daní s vědomím, že ultraortodoxní jsou od placení daní osvobozeni bez ohledu na své zdroje.

Premiér se však chtěl od svých spojenců distancovat. Prohlásil, že nikdy nedovolí, aby jeho víra byla použita k odepření služeb izraelskému občanovi. „O šabatě bude elektřina. Budou [smíšené] pláže na koupání. Zachováme status quo. Nebude země, která by se [řídila] halachou [židovským právem].“ „Nebude žádná změna zákona o návratu“ (premiérovi spojenci požadují, aby každý kandidát na návrat musel prokázat, že má židovského rodiče v pravém slova smyslu). Zřekl se svého syna Jaira Netanjahua, pro něhož jsou soudci, kteří ho obžalovali ještě v době, kdy byl premiérem, zrádci a jako takoví musí být potrestáni. Nakonec zvolil předsedou Knesetu jediného otevřeně homosexuálního poslance, Amira Ohanu.

Jakkoli je tento program šokující, není to to nejdůležitější. Benjamin Netanjahu oznámil revizi soudního systému, která zpochybňuje rovnováhu moci, na níž byla tato země bez ústavy dosud založena, a to do té míry, že to jeho odpůrci nazývají „státním převratem“.

Protesty jsou stále početnější a intenzivnější. Zpočátku se jich účastnil pouze střed a levice. Pak se k nim přidali bývalí spojenci Benjamin Netanjahua a nyní pravicové skupiny a nakonec i někteří Arabové.

- Bývalý náčelník generálního štábu, generál Moše Ja'alon, uvedl paralelu mezi současnou Netanjahuovou vládou a nacistickým režimem: „Židovský národ zaplatil vysokou cenu za to, že se v demokratických volbách v Německu dostala k moci vláda, která odstranila demokracii, a první, co odstranila, byl základní demokratický princip nezávislosti soudnictví. Moše Ja'alon je dlouholetým odpůrcem Benjamin Netanjahua, ale během několika týdnů se s ním bývalí premiérovi spojenci shodli. Na hlavní demonstraci před Knesetem 20. února vystoupil bývalý ministr spravedlnosti za stranu Likud a místopředseda vlády za Netanjahua Dan Meridor. Řekl: „Kdo by si pomyslel, že budeme muset bránit demokracii v Izraeli, ale ta je napadána!“
- Bývalý ředitel Mossadu, kterého si tehdy vybral Benjamin Netanjahu, Tamir Pardo, je dnes jedním z koordinátorů demonstrací. V rozhovoru pro veřejnoprávní rozhlas Kan obvinil premiéra, že reformuje justici jen proto, aby z ní mohl osobně uniknout. Kromě toho obvinil části vládní koalice, že chtějí vybudovat „rasistický a násilnický stát, který nemůže přežít“.
- Bývalý ředitel Šin Bet Yoram Cohen, kterého si tehdy vybral i Benjamin Netanjahu, na pravicovém shromáždění řekl: „Navrhovaná reforma změní strukturu vlády v Izraeli, protože výkonná moc – a v jejím čele premiér – bude mít neomezenou moc. Zmizí kontrolní mechanismy a rovnováhy nezbytné pro demokratickou společnost. Taková situace musí znepokojovat každého občana bez ohledu na politickou příslušnost. Reforma v současné podobě, [vnucená] s brutalitou a [vypracovaná] bez dialogu se všemi složkami národa, může vést ke katastrofě.“

Několik petic od ekonomů a podnikatelů v oblasti špičkových technologií znělo na poplach, že oznámené reformy odradí zahraniční investory. Otevřený dopis zveřejnilo 56 světově uznávaných ekonomů, včetně 11 nositelů Nobelovy ceny. Napsali: „Vládnoucí koalice v Izraeli zvažuje řadu legislativních aktů, které by oslabil nezávislost soudnictví a jeho pravomoc omezovat kroky vlády. Mnozí izraelští ekonomové v otevřeném dopise, k němuž se

někteří z nás připojili, vyjádřili své obavy, že taková reforma by poškodila izraelskou ekonomiku tím, že by oslabila právní stát a posunula tak Izrael směrem k Maďarsku a Polsku.

Plán reformy justice bude realizován ve čtyřech fázích, z nichž veřejnosti byla prozatím představena pouze první.

- Tato fáze (fáze I) zahrnuje
 1. uzákonit překlenovací ustanovení, které by umožnilo Knesetu schválit podruhé prostou většinou zákony, které byly zrušeny Nejvyšším soudem;
 2. odstranit standard přiměřenosti soudních rozhodnutí;
 3. posílit pravomoci vládní koalice ve Výboru pro jmenování soudců;
 4. oslabení postavení právních poradců na ministerstvech.
- Druhá fáze učiní ze základního zákona o lidské důstojnosti a svobodě pouhý text, který nemá větší hodnotu než jakýkoli jiný zákon. Může být proto snadno nahrazen.
- Třetí fáze omezí právo na odvolání k Nejvyššímu soudu.
- Ve čtvrté fázi dojde k rozdělení stávajících pravomocí generálního prokurátora. Druhý orgán, „vrchní státní zástupce“, bude jediným orgánem schopným postavit politiky před soud.

Náměstek ministra pro židovskou identitu Avi Moaz nechal vypracovat seznam gayů pracujících v médiích a další seznam zaměstnanců ministerstva spravedlnosti, kteří prošli školením ve sdruženích prosazujících integraci arabských Izraelců.

Tato reforma zcela změní charakter Izraele. Otevřeně ji podporují dva think-tanky, Kohelet Policy Forum a Law and Liberty Forum. Druhý jmenovaný je inspirován jednou ze skupin, které tvoří Federalistickou společnost ve Spojených státech, sdružení, které tajně vypracovalo návrh zákona USA Patriot Act a prosadilo jej u příležitosti útoků z 11. září [1]. Law and Liberty Forum je financováno fondem Tikvah, jemuž předsedá americko-izraelský neokonzervativec Elliott Abrams (známý svou rolí v aféře Írán-Contra a v četných převratech v Latinské Americe) [2].

Strategie Federalistické společnosti a Fóra pro právo a svobodu spočívá ve změně judikatury prostřednictvím změny soudců [3]. Za posledních třicet let se Federalistické společnosti podařilo právně ospravedlnit neoliberalismus, omezit možnost žalovat korporace, dekonstruovat přístup Demokratické strany k antidiskriminaci a potratovým právům, zabránit USA v přistoupení k řadě mezinárodních smluv a změnit poměr sil v USA tak, aby prezident mohl vést jakékoliv války a používat mučení [4].

Předseda Výboru pro ústavu, právo a Kneset Simcha Rothman při schvalování první části reformy. Je také předsedou Fóra pro právo a svobodu, sdružení financovaného Straussovými

Originalita metody Federalistické společnosti spočívala v reinterpetaci zásad anglosaského práva. Na základě spisů filozofa Lea Strausse nahradila „přirozené právo“ „pozitivním právem“. Například v 80. letech 20. století chtěl prezident Ronald Reagan deregulovat ekonomiku, ale byl omezen zákonem a nemohl. Teoretik Federalistické společnosti, profesor Richard Epstein, tvrdil, že vlastnictví není věcí pozitivního práva, tj. konvencí vypracovaných

zákonodárci, ale přirozeného práva, tj. že je ustanoveno Bohem. Nyní každá regulace hospodářské činnosti spočívá v omezení způsobu, jakým se určití vlastníci chovají. Každá regulace je tedy vyvlastněním, které vyžaduje náhradu.

Pokud tedy zákon v zájmu společnosti vyžaduje, aby průmyslníci vyráběli pouze výrobky určité kvality, omezuje jejich vlastnická práva a musí jim být poskytnuta náhrada. Tento výklad práva umožnil prezidentu Ronaldu Reaganovi dekonstruovat všechny dříve existující ekonomické regulace.

Většina stoupenců Federalistické společnosti jsou právě konzervativní nebo libertariánští právníci. Zabývali se pouze rodinným a hospodářským právem. V rámci Společnosti se však malá skupina zapojila do mezinárodní politiky. Právě tato skupina dnes ovlivňuje Izrael. Ve Spojených státech se jí nejprve podařilo dosáhnout triumfu „americké výjimečnosti“ [5].

Tato myšlenková škola odmítá uplatňovat mezinárodní smlouvy ve vnitrostátním právu, přísně posuzuje chování ostatních, ale Američany, kteří dělají totéž, zásadně osvobozuje a odmítá, aby jakákoli mezinárodní jurisdikce zasahovala do jejich vnitřních záležitostí. Stručně řečeno, věří, že z náboženských důvodů nejsou USA srovnatelné s jinými státy a neměly by podléhat žádnému mezinárodnímu právu. Tato ideologie USA je dokonale slučitelná s politickým výkladem teologické teorie „vyvoleného národa“. Pokud to z náboženského hlediska znamená, že lidé, kteří se obrátí k Bohu, jím byli vyvoleni, chápáno doslovně to znamená, že lidé jsou si nerovni, přičemž Židé jsou nadřazeni pohanům (hebrejsky „gójim“).

Dalším významným bojem této skupiny Federalistické společnosti bylo vyvrácení „doktríny nedelegace“. Američtí právníci se domnívali, že rozdělení ústavních pravomocí nedovoluje výkonné moci zasahovat do výsad zákonodárné moci a určovat si kritéria pro aplikaci zákona. Nyní je opak pravdou: dělba moci zakazuje zákonodárné moci zasahovat do činnosti moci výkonné. Kongres tedy

ztrácí pravomoc kontrolovat Bílý dům. Právě na základě této lsti mohl prezident George W. Bush zahájit řadu válek a zevšeobecnit mučení.

Vazby mezi touto skupinou Federalistické společnosti a izraelským Likudem nejsou nové. V roce 2003 uspořádal Elliott Abrams Jeruzalémský summit za účasti téměř všech izraelských politických skupin. Prohlásil, že na světě nebude mír, dokud Izrael nerozdrtí požadavky Palestinců [6].

V souladu s touto logikou rozdál po vzniku Netanjahuovy vlády generál Avi Bluth, velitel izraelských sil na okupovaném Západním břehu Jordánu, svým důstojníkům knihu Naši v tabu: Tajemství vykupitelů země od našeho otce Abrahama po mladé osady. V ní je židovská okupace Palestiny, ať už koupí půdy, nebo násilím, od Abraháma až po nelegální osady, prezentována jako boží vůle.

První viditelný důsledek tohoto posunu a propagandy nastal na Západním břehu Jordánu, když 400 osadníků z Har Brachy zaútočilo na město Huwara. Chtěli se pomstít za vraždu dvou svých členů, kterou údajně spáchali Palestinci z tohoto města. Po dobu pěti hodin házeli na obyvatele granáty, zapálili několik set aut a 36 domů. Pod dohledem izraelské armády, která vesnici uzavřela, aby zabránila jejím obyvatelům v útěku, na ně zaútočili a zanechali po sobě více než 400 zraněných a jednoho mrtvého. Ministr financí Bezalel Smotrich zdaleka neodsoudil násilí, ale vyjádřil politování nad tím, že soukromé osoby udělaly to, co je podle něj povinností státu: „vyhladit“ vesnici.

Ministr národní bezpečnosti Itamar Ben-Gvir znovu zahájil provokace Ariela Šarona. Vydal se na jordánskou část Chrámové hory a prohlásil ji za svou.

Vládnoucí koalice, která se již na tomto zneužívání podílí, ve svých prohlášeních oznamuje, že využije státní prostředky k tomu, aby je rozšířila na veškeré arabské obyvatelstvo, nejen na Palestince, ale i na izraelské Araby.

Masové demonstrace v Izraeli následují jedna za druhou, zatímco zahraniční politici naklonění Izraeli množí svá varování. Nic se však neděje. Proces je v plném proudu. Bezalel Smotrich považuje Araby za divokou zvěř, kterou je třeba zkrotit silou. Ministr národní bezpečnosti Itamar Ben-Gvir však k této otázce přistupuje z jiného úhlu pohledu. Podle něj dal Bůh zemi Židům, kteří z ní musí vyhnat arabské squatterry. Bez ohledu na úhly pohledu se všichni členové koalice shodují v jednom: vláda je suverénní a neměla by být omezována zákony. To vyhovuje premiérovi Benjaminu Netanjahuovi, který je soudně vyšetřován.

To, co se děje v Izraeli, není jen záležitostí Izraelců a Palestinců. Elliott Abrams je historický Strauss, dokonce ještě více než americký ministr zahraničí Antony Blinken a jeho náměstkyně Victoria Nulandová. Lze proto předpokládat, že pokud bude „reforma“ izraelského soudnictví pokračovat, nový režim se plně přizpůsobí postojům straussovců. Izrael prozatím odmítá posílat zbraně na Ukrajinu podle zásady generála Bennyho Gantze: „Žádné izraelské zbraně by se neměly dostat k masovým vrahům Židů“. Riziko spojení mezi ukrajinskými „integrálními nacionalisty“, americkými „straussovci“ a izraelskými „revizionistickými sionisty“

Ministr financí Bezalel Smotrich. V nedávno zveřejněném zvukovém záznamu si gratuluje k tomu, že je homofobní, a říká, že jeho dárcům je to jedno.

nebylo nikdy větší [7]. Spojené státy právě zakázaly ministru financí Bezalelu Smotrichovi návštěvu svého území. Jeho rasistické výroky sice stále sankcionují, ale na jak dlouho?

Odkazy

[1] „Americká pravicová skupina za konzervativní právní revoluci v Izraeli“, Nettanel Slyomovics, Ha'arets , 30. ledna 2023.

[2] „Elliott Abrams, „gladiátor“ přeměněný na „teopolitiku““, Thierry Meyssan, Voltaire Network , 14. února 2005.

[3] „Federalistická společnost ovládá Nejvyšší soud Spojených států“, Voltaire Network, 2. února 2006.

[4] Federalistická společnost: Jak konzervativci vzali liberálům zákon zpět, Michael Avery & Danielle McLaughli, Vanderbilt University Press

[5] Sborník z kolokvia pořádaného Carr Center for Human Rights Policy: American Exceptionalism and Human Rights, Michael Ignatieff, Princeton University Press (2005).

[6] „Historický summit k zpečetění Aliance Božích válečníků“, Voltaire Network, 17. října 2003.

[7] „Spojení určitých vládců, kteří jsou schopni nejhoršího, umožňuje světovou válku“, od Thierry Meyssana, Voltaire Network, 6. prosince 2022.

Le coup d'État des straussiens en Israël vyšel 7.3.2023 na Voltaire.net.org. Překlad v ceně 990 Kč Zvědavec.

Známka 1.0 (hodnotilo 2)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

o příspěvků

(o nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF